

Inleiding

Lieve mensen, vandaag is het Pinksteren, het feest van de H. Geest. Gods Geest, die van meet af aan aanwezig is, meteen al in het scheppingsverhaal. Maar als we de drie grote kerkelijke feesten Kerstmis, Pasen en Pinksteren wat nader beschouwen, dan valt op dat de Geest ook met Kerstmis en Pasen een belangrijke rol speelt. Een belangrijk moment in de Kersttijd is immers het feest van de doop des Heren, wanneer God de Vader zijn Geest laat neerdalen op Jezus en zegt: "dit is Mijn zoon, in wie Ik welbehagen heb". Hier horen we Gods eigen erkenning dat Jezus Zijn Zoon is! En laten we ook niet het allereerste begin vergeten, toen de H. Geest over Maria kwam : dat was het begin van haar zwangerschap! Zo is het Pinksterfeest ook nauw met het Paasfeest verbonden. Zou je mogen zeggen, dat de Pinkstertijd begint op Goede Vrijdag, als we door Johannes krijgen aangezegd "dat Jezus de geest gaf"? Pinksteren wordt op de 50^e dag van Pasen gevierd, het Bijbelse getal voor 'volheid, vervulling'. En vandaag horen we in het evangelie hoe de verrezen Jezus op de avond van de eerste dag van de week (dat is onze 1^e Paasdag!) over Zijn leerlingen blaast en zegt "ontvangt de heilige Geest". Pinksteren, vandaag, is het alles vervullende feest van de Geest: Vader, Zoon en Geest zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden - het geheim van de Drievuldigheid in een notendop! Laten we deze viering beginnen met het afroepen van Gods Geest over ons, en bidden om Zijn ontferming, die we zo hard nodig hebben.

Overweging

Het Pinksterfeest is zo'n rijk en alles omvattend Mysterie. Wat mij heel wezenlijk lijkt wat hier in het evangelie gebeurt, is, dat Jezus aan Zijn leerlingen - aan òns dus ook ! - zegt: "zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u". Waarna Hij over hen blaast en zegt: "ontvangt de heilige Geest." Het roept onmiddellijk het scheppingsverhaal op, waarin God de mens schiep door hem de levensadem in zijn neus te blazen. Maar nu wordt die levensadem door Jezus heel concreet gemaakt: "ontvangt de heilige Geest"! De levensadem die ons in leven houdt, is de H. Geest. Het is dezelfde Geest die Jezus bezielde, en die Hij nu aan ons doorgeeft met de opdracht: "zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u": Jezus geeft nu aan òns over, waartoe Hij op aarde is gekomen! "zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik U".

Laat even tot u doordringen wat hier gebeurt, hoe groots om dat ècht te -kunnen!- besèffen: het is dezelfde Geest als die Jezus bezielde die Hij ons nu geeft, het is Zijn Geest! En door de H. Geest krijgen wij eenzelfde zending van Jezus als dat Hij van de Vader gekregen heeft! Het doet mij denken aan dat hogepriesterlijk gebed wat Jezus uitspreekt vlak voor hij gevangen genomen wordt: "dat ze allen één mogen zijn. Zoals U, Vader, in Mij en Ik in U, zo moeten zij in ons zijn, zodat de wereld kan geloven dat U Mij hebt gezonden"...Hier wordt de eenheid voelbaar, de eenheid die er is tussen Vader, Zoon en Geest, maar óók de eenheid die Jezus voor òns bestemd heeft, de eenheid zoals die is tussen Hem en Zijn Vader: "zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u"...En dit alles opdat de wereld kan geloven dat God de Vader Hem gezonden heeft, dat de wereld - dat zijn wij toch, met zijn allen ?- kan geloven dat het echt om Gòds Kóninkrijk gaat, wat Jezus ons is komen brengen, en wat wij nu verder de wereld in mogen verkondigen. Dié opdracht krijgen wij vandaag!

Het scheppingsverhaal, Pasen en Pinksteren, het gaat om de levensadem van God. De H. Geest is de adem van God, en de bedoeling, de kunst is, om in die Adem te gaan staan, Hem bij wijze van spreken diep in- en uitademen, veel verder en dieper dan onze longen: tot in het diepst van onze ziel. God is ons diepste thuis. We ervaren dat niet altijd, we verwaarlozen dat veel te veel, we worden meestal in beslag genomen door de aardse bezigheden van alledag. Maar God is ons diepste thuis, nergens anders vinden we de rust en de vrede zoals alleen Jezus ons die geven kan. Zijn Geest is onze levensadem. Met Pasen is die levensadem awh 'veranderd'. Christus, die ook wel de 'nieuwe Adam' wordt genoemd, heeft ons een nieuwe levensadem gegeven, een levensadem die de dood overwint: de Liefde. Sinds Pasen mogen wij bestaan in en uit de liefde die Jezus ons heeft nagelaten: ademen wij de Liéfdé in en uit. Dát is Zijn testament. "God is Liefde", zegt Johannes expliciet. Zijn Geest is louter Liefde. Als we zo doordrenkt raken van die levensadem, dan raken we ook doordrenkt van de Liefde, en van de vruchten van de H. Geest: vrede, en de macht om zonden te vergeven, zoals het evangelie van vandaag aangeeft. Tot twee keer toe horen we Jezus vandaag ons Zijn vrede toewensen in het evangelie: "Vrede zij u". Vanuit dié vrede worden wij uitgezonden, de wereld in. Een vrede - zoals gezegd- zoals de wereld ons niet geven kan. Maar dan het is wel heel belangrijk te beseffen dat die Geest geen verpletterende supermacht is die het allemaal in onze plaats komt doen, maar een uitnodigende bezieling *in* ons, die onze vrijheid aanspreekt en een blijvend beroep doet op onze heel persoonlijke medewerking. Jezus' Liefdegeest kan niets bereiken als wij er niet ieder persoonlijk voor kiezen om met Hem mee te werken. De vrede die Jezus ons hier toewenst is dan ook een vrede die verband houdt met onze bekering. Be-keren is - om het in Pinkstertermen te zeggen- de H. Geest aanvaarden = uittreden uit onszelf om een nieuwe mens te worden, een mens bezield met nieuwe Levensadem, een mens bezield door de H Geest, een mens die daardoor ook in staat is om andere mensen te bezielen met de H. Geest.

Eigenlijk is de enige èchte zonde je verzetten tegen de H. Geest. Het is zo fascinerend: alle verhalen die Jezus ons vertelt, ze passen naadloos in elkaar. Denk bv aan het gesprek met Nicodemus, waarin Jezus zegt dat we herboren moeten worden. En waarin Nicodemus zich dan afvraagt hoe een mens opnieuw geboren kan worden als hij al oud is. Waarop Jezus vervolgens zegt "wat geboren is uit het vlees is vlees, en wat geboren is uit de Geest is geest". Horen we hier al niet een aankondiging van wat er nu vandaag met Pinksteren gebeurt? Geboren worden uit de Geest, dáár gaat het om! En is het inderdaad niet eeuwig-zònde om je daar tegen te verzetten, om dat af te wijzen?

Pinksteren vraagt van ons een uittreden uit onszelf, een wil om nieuwe mens te worden, bezield door de Geest die Jezus ons hier brengt, nu, met Pinksteren. Want, het zijn immers niet alleen de leerlingen van tóen, die zich verschansten achter gesloten deuren, uit angst voor hen die niet in Jezus geloofden? Hoe is dat met òns, in onze tijd? Hebben wij in onze tijd niet evengoéd de beGeestering nodig waar in de 1e lezing sprake van is, om het Leven van Jezus dóór te kunnen geven? Laten we om de Geest bidden, dat Hij in ons de ruimte krijgt, en dat Hij ons hart vervult. Die prachtige Pinksterhymnes...laten we ze met aandacht lezen, zingen en bidden, opdat wij vervuld mogen raken van Gods H. Geest. Moge het zo zijn. Amen.

Slotgebed

Laat de woorden van het veni sancte spiritus waar we deze viering zingend mee begonnen, nog eens biddend bij ons binnenkomen, opdat ze nòg dieper in ons zullen doorwerken:

Kom Schepper, Geest, daal tot ons neer
houd Gij bij ons Uw intocht Heer,
vervul het hart dat U verbeidt,
met hemelse barnhartigheid

Gij zijt de gave Gods, Gij zijt
de grote Trooster in de tijd,
de bron waaruit het leven springt,
het Liefdevuur dat ons doordringt.

Verlicht ons duistere verstand,
geef dat ons hart van liefde brandt,
en dat ons zwakke lichaam leeft
vanuit de kracht die Gij het geeft.

Doe ons de Vader en de Zoon
aanschouwen in de hoge troon,
O Geest, van beiden uitgegaan,
wij bidden U gelovig aan.

